

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Před rovnými 100 lety se narodil jeden z největších světových znalců a interpretů operního díla Leoše Janáčka dirigent Bohumil Gregor

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 14.07.2026 7:36, Datum importu: 14.07.2026 7:44, Zdroj: classicpraha.cz, Autor: 14.7.2026 Martina Klausová, Rubrika: Svět klasiky, Periodicita: Denně, Provozovatel: classicpraha.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0, OTS: 213, Měsíční návštěvnost: 25 500, Celková návštěvnost: 6 491, RU/den: 213, RU/měsíc: 3 910

Významný český operní dirigent Bohumil Gregor se proslavil zejména jako špičkový interpret děl Leoše Janáčka, kterého propagoval na světových scénách. Vystudovaný kontrabasista zahájil kariéru ve Velké opeře 5. května, dnešní Státní opeře. Byl šéfdirigentem opery v Brně a dlouholetým dirigentem Národního divadla v Praze. Úspěšně působil ve Stockholmu, Amsterdamu, San Franciscu či Hamburku. Narodil se 14. července 1926.

Bohumil Gregor se narodil 14. července 1926 v Praze. Po studiu na pražském Jiráskově gymnáziu nastoupil ke studiu hry na kontrabas na pražské konzervatoři; studia dokončil po skončení druhé světové války. V roce 1949 pak absolvoval též v oboru dirigování.

Od roku 1945 působil přechodně jako kontrabasista a od roku 1947 i jako dirigent v Divadle 5. května. Po Únoru 1948, kdy bylo toto divadlo sloučeno s Národním divadlem, zastával v Národním do roku 1949 funkci korepetitora a dirigenta.

V dalších dvou sezónách působil v opeře **Státního divadla** v Brně, kde byl asistentem Zdeňka Chalabaly, poté vrátil do Prahy. Během prezenční vojenské služby byl v letech 1951–55 dirigentem v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého a hlavním dirigentem v Armádní opeře. V letech 1955–58 působil opět v Národním divadle.

Od sezóny 1958/59 až do července roku 1962 byl šéfem opery **Státního divadla** v **Ostravě**. Soubor doplnil řadou mladých pěveckých posil, k orchestru pozval mladé kolegy dirigenty Františka Vajnara a Jana Štycha. V **Ostravě** se uplatnil jako velmi schopný a v disciplinovaný dirigent; pod vlivem Zdeňka Chalabaly dirigoval hlavně české a ruské opery: Musorgského Borise Godunova, Dvořákovu Rusalku a Šelmu sedláka, balet Spartakus Arama Chačaturjana. Během čtyř let v **Ostravě** nastudoval také několik moderních českých oper; premiéru tu měl například Kolotoč Václava Trojan, uvedl Kašílkův Krakatit, Když růže tančí Karla Kupky, Pauerovy Manželské kontrapunkty a legendární inscenaci Výletů pana Broučka Leoše Janáčka.

Od roku 1962 působil opět v pražském Národním divadle, kde setrval až do roku 1969. Nastudoval tu mimo jiné baletní představení Slovanské tance na hudbu Antonína Dvořáka. Kromě pravidelných inscenací na domácí scéně se zúčastnil téměř všech zájezdů Národního divadla. V Edinburghu v řídil britskou premiéru Janáčkovy opery Z mrtvého domu, s Národním hostem v Rusku, Polsku, Maďarsku, Bulharsku, Jugoslávii, Německu, Velké Británii, Švýcarsku, Itálii, Španělsku, Belgii, Rakousku, či Holandsku.

V Národním divadle pak pracoval ještě v letech 1972–77, od roku 1977 byl ve svobodném povolání. Střídavě působil v letech 1966–69 v Královské opeře ve Stockholmu, 1969–72 ve Státní opeře v Hamburku, 1969 a 1970 v San Franciscu (jeho debutem ve Spojených státech amerických bylo provedení Janáčkovy Jenůfy v sanfranciské opeře v roce 1969), od roku 1972 v Nizozemské opeře v Amsterdamu, 1974 ve Filadelfii a Washingtonu.

Roku 1999 se vrátil do Státní opery Praha, kde nastudoval světovou premiéru zapomenuté opery Bubu z Montparnassu Emila Františka Buriana a působil tu jako hudební ředitel až do roku 2002. Jeho poslední nastudovanou operou byla světová premiéra La Roulette Zdeňka Merty 17. března 2005 ve Státní opeře Praha.

Hostoval v řadě evropských zemí, a přesto že byl především operním dirigentem, často hostoval i u předních symfonických českých i zahraničních těles.

Byl považován za jednoho z nejlepších janáčkovských interpretů své doby. Vysoce ceněny jsou i jeho nahrávky, například právě Janáčkovy Její Pastorkyně. Podílel se i na televizních inscenacích; pro československou televizi dirigoval Kašlíkův Krakatit a Stravinského Mavru, švédská televize realizovala v jeho nastudování Janáčkovu Věc Makropulos, dánská televize Káťu Kabanovou. Je také autorem několika nových nastudování Janáčkových oper v zahraničí, ať už to byla v roce 1965 Věc Makropulos ve Stockholmu, nebo v roce 1978 Z mrtvého domu v Curychu.

Jako operní dirigent si zakládal na úzké spolupráci s režisérem a výtvarníkem. Měl jedinečný cit pro dramatickou stavbu opery, jeho nastudování se vyznačovala mimořádnou zvukovou kvalitou a všechny složky (zpěv na jevišti, sbor, sóla a orchestr) byly v jeho nastudováních vždy v ideální rovnováze.

Bohumil Gregor byl jedním z nejvýznamnějších českých poválečných dirigentů. Zemřel 4. listopadu 2005 ve věku 79 let.

Foto: Bohumil Gregor (©archiv Národního divadla)

classic
praha

NYNÍ VĚTERU
Ráno s Filipem Sychrou

POSLOUCHAT
ONLINE

Aktuálně

Poznejte klasiku

Rádio

Jak nás naladit

Svět klasiky / Hravá klasika / Renaissance / Baroko / Klasicismus / Romantismus / 20. století /

Před rovnými 100 lety se narodil jeden z největších světových znalců a interpretů operního díla Leoše Janáčka dirigent Bohumil Gregor

Právě hraje

Finzi, Gerald
Romance

VÍCE Z PLAYLISTU >

14.7.2026 / Svět klasiky / Martina Klausová

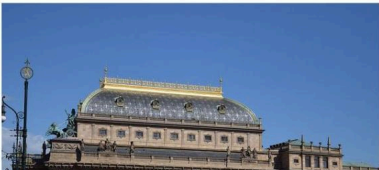
Významný český operní dirigent Bohumil Gregor se proslavil zejména jako špičkový interpret děl Leoše Janáčka, kterého propagoval na světových scénách. Vystudovaný kontrabasista zahájil kariéru ve Velké opeře 5. května, dnešní Státní opeře. Byl šéfdirigentem opery v Brně a dlouholetým dirigentem Národního divadla v Praze. Úspěšně působil ve Stockholmu, Amsterdamu, San Franciscu či Hamburku. Narodil se 14. července 1926.

Bohumil Gregor se narodil 14. července 1926 v Praze. Po studiu na pražském Jiráskově gymnáziu nastoupil ke studiu hry na **kontrabas na pražské konzervatoři**, studium dokončil po skončení druhé světové války. V roce 1949 pak absolvoval též v oboru **dirigování**.

Od roku 1945 působil přechodně jako kontrabasista a od roku 1947 i jako dirigent v **Divadle 5. května**. Po Únoru 1948, kdy bylo toto divadlo sloučeno s **Národním divadlem**, zůstal v Národním do roku 1949 funkcí korepetitora a dirigenta.

V dalších dvou sezónách působil v opeře **Státního divadla v Brně**, kde byl asistentem Zdeňka Chalabaly, poté vrátil do Prahy. Během prezidentské vojenské služby byl v letech 1951–55 dirigentem v **Armádním uměleckém souboru Václava Trojan** a hlavním dirigentem v **Armádní opeře**. V letech 1955–58 působil opět v Národním divadle.

Od sezóny 1958/59 až do července roku 1962 byl šélem opery **Státního divadla v Ostravě**. Soubor doplnil řadou mladých pěveckých posíl, k orchestru pozval mladé kolegy dirigenty Františka Vajnara a Jana Štycha. V Ostravě se uplatnil jako velmi schopný a v disciplinovaný dirigent; pod vlivem Zdeňka Chalabaly dirigoval hlavně české a ruské opery: Musorgského **Borise Godunova**, Dvořákovu **Rusalku** a **Šelmu sedláka**, balet **Spartakus** Arama Chačaturjana. Během čtyř let v Ostravě nastudoval také několik moderních českých oper; premiéru tu měl například **Kolotoč** Václava Trojan, uvedl Kašlíkův **Krakatit**, **Když růže tančí** Karla Kupy, Pauerovy **Manželské kontrapunky** a legendární inscenaci **Vyléto pana Broučka** Leoše Janáčka.

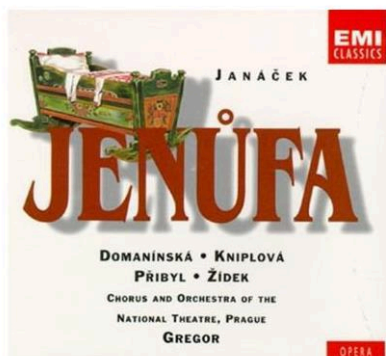
□ Národní divadlo (©Wikipedie)

Od roku 1962 působil opět v pražském **Národním divadle**, kde setrval až do roku 1969. Nastudoval tu mimo jiné baletní představení **Slovanské tance** na hudbu Antonína Dvořáka. Kromě pravidelných inscenací na domácí scéně se zúčastnil téměř všech zájezdů Národního divadla. V Edinburgu v řídil britskou premiéru Janáčkovy opery **Z mrtvého domu**, s Národním hostoval v Rusku, Polsku, Maďarsku, Bulharsku, Jugoslávii, Německu, Velké Británii, Švýcarsku, Itálii, Španělsku, Belgii, Rakousku, či Holandsku.

V Národním divadle pak pracoval ještě v letech 1972–77, od roku 1977 byl ve svobodném povolání. Střídavě působil v letech 1966–69 v Královské opeře ve **Stockholmu**, 1969–72 ve Státní opeře v **Hamburku**, 1969 a 1970 v **San Franciscu** (jeho debutem ve Spojených státech amerických bylo provedení Janáčkovy **Jenůfy** v sanfranciské opeře v roce 1969), od roku 1972 v Nizozemské opeře v **Amsterodamu**, 1974 ve **Filadelfii** a **Washingtonu**.

Roku 1999 se vrátil do **Státní opery Praha**, kde nastudoval světovou premiéru zapomenuté opery **Bubu z Montparnassu** Emila Františka Buriana a působil tu jako hudební ředitel až do roku 2002. Jeho poslední nastudovanou operou byla světová premiéra **La Roulette** Zdeňka Merty 17. března 2005 ve Státní opeře Praha.

Hostoval v řadě evropských zemí, a přesto že byl především operním dirigentem, často hostoval i u předních symfonických českých i zahraničních těles.

Byl považován za jednoho z **nejlepších janáčkovských interpretů své doby**. Vysoce ceněny jsou i jeho nahrávky, například právě Janáčkovy **Její Pastorkyně**. Podílel se i na televizních inscenacích; pro československou televizi dirigoval Kašlíkův **Krakatit** a Stravinského **Mavru**, švédská televize realizovala v jeho nastudování Janáčkovu **Věc Makropulos**, dánská televize **Káfu Kabanovou**. Je také autorem několika nových nastudování Janáčkových oper v zahraničí, ať už to byla v roce 1965 **Věc Makropulos** ve Stockholmu, nebo v roce 1978 **Z mrtvého domu** v Curychu.

Jako operní dirigent si zakládal na úzké spolupráci s režisérem a výtvarníkem. Měl jedinečný cit pro dramatickou stavbu opery, jeho nastudování se vyznačovala mimořádnou zvukovou kvalitou a všechny složky (zpěv na jevišti, sbor, sóla a orchestr) byly v jeho nastudování vždy v ideální rovnováze.

Bohumil Gregor byl jedním z nejvýznamnějších českých poválečných dirigentů. Zemřel 4. listopadu 2005 ve věku 79 let.

Foto: Bohumil Gregor (©archív Národního divadla)

Libí se 0

Diskuze

Sdílejte článek

Vstoupit do diskuze

Doporučujeme

Opravdu znáte dobře Boženu Němcovou?